

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **Ing. R. W.**, S., B. (v pôvodnom konaní v postavení žalovanej 2), právne zastúpenej JUDr. A. L., advokátkou, Š., B., proti odporcovi: **P. B., a. s.**, D., B., IČO: X. (v pôvodnom konaní v postavení žalobcu), **o obnovu konania**, na dovolanie navrhovateľky proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2012, sp. zn. 3Obo/3/2011-77, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 20. októbra 2010, č. k. 14Zm 1/2008-67, zamietol návrh, ktorým navrhovateľka žiadala povoliť obnovu konania, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Cb 6/2004 (predtým sp. zn. 17Zm 150/2003). Návrh zamietol s odôvodnením, že navrhovateľkou uvádzané dôvody nemožno podradiť pod žiaden z dôvodov, z ktorých možno podľa ust. § 228 O. s. p. povoliť obnovu konania.

Na odvolanie navrhovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 31. januára 2012, č.k. 3Obo/3/2011-77 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podstatou dôvodov, pre ktoré navrhovateľka žiada povoliť obnovu konania, je súdu vytýkaný nesprávny postup pri ustanovení opatrovníka pre navrhovateľku, nedostatočné šetrenie ohľadom miesta jej pobytu, nesprávne právne hodnotenie splnenia podmienok pri náhradnom doručení zmenkového platobného rozkazu a výzvy na predloženie

dôkazov o tom, že sa v mieste doručovania nezdržiavala a z toho vyplývajúci nesprávny záver o oneskorenom podaní námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu. Odvolací súd zdôraznil, že obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v pôvodnom konaní alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Podľa odvolacieho súdu, navrhovateľka v návrhu na obnovu konania neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by mali uvedený charakter, pričom žiadna z namietaných skutočností a údajov nie je taká, že by ju navrhovateľka nemohla použiť už v priebehu pôvodného konania, minimálne v odvolaní proti prvému uzneseniu súdu prvého stupňa zo 17. februára 2006, č. k. 8Cb 6/2004-97, ktorým boli námietky zamietnuté.

Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí tiež uviedol, že ak je opodstatnená námietka navrhovateľky ohľadom nesplnenia podmienky pre ustanovenie opatrovateľky pre ňu v pôvodnom konaní, tak ani doručenie rozhodnutia, ktorým boli jej námietky odmietnuté (uznesenie z 28. novembra 2007, č. k. 8Cb 6/2004-121) opatrovníčke, nie je účinným doručením účastníkovi konania a uznesenie uplynutím 15 dňovej lehoty od doručenia opatrovníčke nenadobudlo právoplatnosť. Uvedené by však vylučovalo možnosť napadnúť ho návrhom na povolenie obnovy konania, nakoľko neprávoplatné rozhodnutie možno napadnúť len riadnym opravným prostriedkom, teda odvolaním. K časti odvolania, v ktorom navrhovateľka poukázala na predchádzajúce zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, odvolací súd poukázal na to, že pokiaľ odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom, vzťahuje sa uvedené konštatovanie nepochybne ku konaniu o obnove a nie k pôvodnému konaniu. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a odporcovi náhradu trov nepriznal.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolateľka uviedla, že v jej prípade došlo k okolnostiam, ktoré jej objektívne neumožnili použiť dôkazy v pôvodnom konaní, a to v konaní o námietkach proti vydaniu predmetného zmenkového platobného rozkazu, čo považuje za absolútne kľúčový moment pre posúdenie celej problematiky. Dovolateľka nesúhlasí s právnym názorom vyjadreným v napadnutom rozhodnutí, že žiadna z uvádzaných skutočností, nie je taká, že by ju navrhovateľka nemohla

použiť už v priebehu pôvodného konania. Odvolací súd podľa jej názoru túto skutočnosť nesprávne vyhodnotil, pretože navrhovateľka má za to, že v danom prípade nemôže platiť fikcia doručenia, pretože v čase doručovania a opakovaného doručenia zásielky sa nachádzala mimo miesta doručovania a vrátila sa až 18. decembra 2003, kedy si zásielku aj vyzdvihla a proti zmenkovému platobnému rozkazu podala námietky. Súd prvého stupňa dodržanie lehoty neuznal a podané námietky zamietol. Dovolateľka zdôraznila, že z tohto dôvodu bolo uznesenie súdu prvého stupňa zo 17. februára 2006, č. k. 8Cb 6/04-97, odvolacím súdom zrušené a vec bola vrátená na rozhodnutie o podaných námietkach. V opätovnom konaní o podaných námietkach, podľa dovolateľky došlo k pochybeniu bez jej zavinenia, keď jej nebola doručená výzva na preukázanie tvrdenia, že sa v čase doručovania zmenkového platobného rozkazu nezdržiavala v mieste svojho trvalého pobytu. Tým jej nebolo umožnené predložiť dôkazy a vyjadrenia, ktoré by mohli byť v jej prospech. Dovolateľka poukázala aj na to, že uznesenie o ustanovení opatrovníka jej nebolo nikdy doručené, takže nemohla využiť zákonné opravné prostriedky proti jeho vydaniu.

Dovolateľka má za to, že nie je rozhodujúca skutočnosť pre povolenie obnovy, či rozhodnutie o zamietnutí námietok voči zmenkovému platobnému rozkazu bolo alebo nebolo riadne doručené, nakoľko podstatnou je skutočnosť, že zmenkový platobný rozkaz sa stal právoplatným. Z uvedeného dôvodu je podľa dovolateľky jej návrh na obnovu konania v súlade s ust. § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O. s. p. Dovolateľka ďalej namietla, že odvolací súd napadnutým rozhodnutím porušil jej zákonné právo na spravodlivé prejednanie veci, zakotvené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj právo domáhať sa ochrany práva na súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky tým, že doručením uznesenia o zamietnutí námietok proti vydaniu zmenkového platobného rozkazu súdom ustanovenému opatrovníkovi, bez náležitého prešetrenia odôvodnenosti tohto postupu, jej bolo bránené pokračovať v ďalšom konaní a využiť tak všetky zákonné prostriedky na svoju obhajobu. Na podporu svojich tvrdení predložila dovolateľka rozhodnutie Okresného súdu Malacky, č. k. 10Cb/26/2006, podľa ktorého súd obnovu v obdobnom prípade povolil.

Dovolateľka preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odporca k podanému dovolaniu vo svojom vyjadrení uviedol, že v prípade ak sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že

účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania, podmienka prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. nie je splnená. Vzhľadom k tomu, že o skutočnostiach a dôkazoch, pre ktoré by mala byť povolená obnova, dovolateľka mala vedomosť už v čase pôvodného konania, je podľa odporcu oprávnené tvrdiť, že dovolateľkou uvádzané dôvody obnovy konania mohli byť uplatnené už riadnym opravným prostriedkom, čím nie je splnená podmienka na obnovu konania. Odporca má ďalej za to, že tvrdenie dovolateľky o tom, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom je nesprávne. V danom prípade ide o nedostatočnú aktivitu, resp. postup dovolateľky v konaní, o čom svedčí aj rozhodnutie, ku ktorému dospel súd prvého stupňa a aj odvolací súd, keď zamietol návrh na obnovu konania. Z uvedeného dôvodu je odporca toho názoru, že nebol naplnený pojmový znak na uplatnenie dovolania z dôvodu uvedeného v ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Odporca v závere svojho vyjadrenia zdôraznil, že podľa jeho názoru sa dovolateľka snaží súdne konanie predlžovať a tým brániť uspokojeniu pohľadávky odporcu. Odporca vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada, aby dovolací súd dovolanie navrhovateľky zamietol a účastníkom konania nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.). Dospel pritom k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia §§ 237 až 239 O. s. p.

Podľa ust. § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne

rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti podľa ust. § 241 ods. 1 O. s. p. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

V danej právnej veci smeruje dovolanie účastníka konania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania podľa ust. § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, keďže nejde o uznesenie uvedené v ust. § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ O. s. p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v ust. § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. To znamená, že prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona.

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľka vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietala a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia navrhovateľky, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

Konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu o obnove konania takéto vady, majúce za následok tzv. zmätočnosť konania nemá. Dovolateľka v dovolaní takúto vadu v konaní o jej návrhu na obnovu konania ani výslovne nenamietala, ale namietala postup a rozhodnutie súdu o zamietnutí námietok proti vydaniu zmenkového platobného rozkazu doručením súdom ustanovenému opatrovníkovi v pôvodnom konaní, ktorým postupom sa jej malo zabrániť využiť všetky zákonné prostriedky na jej obhajobu. Dovolací súd však v konaní o dovolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní o návrhu na obnovu konania, môže posudzovať len vadu konania o obnove a nemôže prihliadať na prípadné vady pôvodného konania. Z uvedených dôvodov preto prípustnosť dovolania navrhovateľky v zmysle § 237 písm.f) O. s. p. nie je daná.

V danej veci dovolateľka žiadala povoliť obnovu konania z dôvodu nesprávneho postupu súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní pri ustanovení opatrovníka, nedostatočného šetrenia miesta jej pobytu a z dôvodu nesprávnych záverov súdu prvého stupňa v pôvodnom

konaní, pri hodnotení splnenia podmienok doručenia zmenkového platobného rozkazu. Posúdenie, či tieto uvádzané skutočnosti napĺňajú znaky niektorého z dôvodov obnovy konania, a teda prípustnosti obnovy, je právnym posúdením veci. Nesprávne právne posúdenie veci síce považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c) O. s. p.), ktorý ale možno uplatniť iba vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Nesprávne právne posúdenie veci ako relevantný dovolací dôvod totiž samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Z tohto dôvodu posúdenie, či odvolací súd v konaní o návrhu na obnovu konania použil správny právny predpis a či ho správne vyložil alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, prichádza do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné.

Nakoľko prípustnosť dovolania nemožno v danom prípade vyvodiť z ust. § 239 O. s. p. a v konaní o obnove konania nedošlo k procesným vadám v zmysle ust. § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému odporcovi nepriznal nárok na ich náhradu, nakoľko nežiadal ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 27. septembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.